

Kitos apeliacinio proceso šalys: *BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais ⁽¹⁾ nuostatas, visų pirma direktyvos 12, 21 ir 23 konstatuojamąsias dalis, šios direktyvos 6 straipsnio 1 dalį, 7 straipsnio 2 dalį ir 8 straipsnį draudžiamas toks nacionalinių teismų aiškinimas, kad skunde dėl vykdymo, kuris pagal nacionalinę teisę yra specialus ieškinys, kuris atsakovo atžvilgiu pradėjus priverstinį vykdymą gali būti pareikštas nustatytais terminais ir laikantis ribojančių sąlygų, vartotojas negali remtis su prekiautoju sudarytos sutarties, kuri pagal įstatymą yra vykdomasis dokumentas ir pagal kurią vartotojo atžvilgiu pradėtas priverstinis vykdymas, nesąžiningos sąlygos buvimu, nes tai nepriimtina naudojantis tokia procesine priemone, nurodant nacionaliniuose aktuose nustatytą tvarką, kurioje numatytas ieškinys pagal bendrąją teisę, kuriam netaikomas senaties terminas ir kuriuo vartotojas bet kuriuo momentu gali prašyti konstatuoti nesąžiningų sąlygų buvimą ir jų negaliojimą, tačiau sprendimui, priimtam per tokį procesą nesukeliant tiesioginių padarinių priverstiniam vykdymui, ir kylant pavojui, kad priverstinis vykdymas bus užbaigtas pirmiau nei bus priimtas sprendimas procese pagal bendrąją teisę?
2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar pagal tas pačias direktyvos nuostatas draudžiama nacionalinės teisės nuostata, kurioje numatytas 15 dienų terminas, skaičiuojamas nuo pirmųjų priverstinio vykdymo aktų įteikimo (imperatyvi viešosios tvarkos nuostata, kurios nesilaikant ieškinys atmetamas, nes pateikiamas per vėlai), per kurį vartotojas atsakovas (skolininkas, kurio atžvilgiu vykdomas priverstinis vykdymas) turi nurodyti sutarties sąlygas, įtvirtintos su prekiautoju sudarytoje sutartyje, nesąžiningumą, atsižvelgiant į tai, kad tokia pati sistema nacionalinėje teisėje taip pat nustatyta galimybei remtis panašiais argumentais, kurie nagrinėjami kaip prieštaravimai byloje dėl esmės, taip pat atsižvelgiant į aplinkybę, kad, pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją, nacionalinis teismas turi pareigą savo iniciatyva išnagrinėti sutartinės sąlygos nesąžiningumą, nes jis turi tuo tikslu būtiną su teise ir faktais susijusią informaciją.

⁽¹⁾ 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, 1993, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288).

2019 m. sausio 31 d. Sąd Rejonowy Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie (Lenkija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Profi Credit Polska S.A./QJ

(Byla C-84/19)

(2019/C 164/19)

Proceso kalba: lenkų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Sąd Rejonowy Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Profi Credit Polska S.A.

Atsakovė: QJ

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB ⁽¹⁾ 1 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad į šios direktyvos taikymo sritį nepatenka atskirų sąlygų, susijusių su kitomis kredito išlaidomis nei dėl palūkanų patirtos išlaidos, sąžiningumo vertinimas tuo atveju, kai valstybėje narėje galiojančiomis įstatymų nuostatomis nustatyta tų išlaidų viršutinė riba, numatant, jog vartojimo kredito sutartyje nurodytos kitos kredito išlaidos nei dėl palūkanų patirtos išlaidos nemokėtinos ta dalimi, kuri viršija didžiausią kitų kredito išlaidų nei dėl palūkanų patirtų išlaidų ribą, apskaičiuotą taip, kaip numatyta įstatyme, arba bendrą kredito sumą?
2. Ar 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB 4 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad paskolos gavėjo kartu su paskola, be palūkanų, gražinamos kitos kredito išlaidos nei dėl palūkanų patirtos išlaidos, susijusios su pačiu sutarties sudarymu ir paskolos suteikimu (kaip antai mokesčiai, komisiniai ar kitos), kaip tos sutarties sąlyga, neturi būti vertinamos nesąžiningumo požiūriu, kaip nustatyta šioje nuostatoje, jei nurodomos aiškia ir suprantama kalba?
3. Ar 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB 4 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad sutarties sąlygos, numatančios įvairaus pobūdžio išlaidas, susijusias su paskolos suteikimu, nėra „pateikiamos aiškia, suprantama kalba“, jei iš jų neaišku, mainais į kokias konkrečiai paslaugas turi būti mokamos, ir neleidžia vartotojui nustatyti skirtumų tarp jų?

⁽¹⁾ 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, p. 29; 1993 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288).

2019 m. vasario 6 d. Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Agencia Estatal de la Administración Tributaria/RK

(Byla C-85/19)

(2019/C 164/20)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Atsakovė: RK